

Finansinspektionen
Sänds med e-post till
finansinspektionen@fi.se

Dnr 21-5308

Remissyttrande

Promemorian Förslag till pelare 2-metod för bedömning av återflödesrisker vid värdepapperisering

Sparbankernas Riksförbund, Förbundet, har tagit del av rubricerad promemoria och har följande synpunkter på förslaget.

Förbundet finner att de motiv som inspektionen lägger till grund för förslaget kan ifrågasättas och att det saknas rättsliga förutsättningar för ett genomförande av förslaget. Förbundet avstyrker därför förslaget. Värdepapperisering förekommer f.n. praktiskt taget inte bland Förbundets medlemmar, men Förbundet anser att den remitterade frågan är principiellt viktig och i formell mening omfattas även Sparbankerna av frågan.

I promemorian beskrivs att återflödesrisken uppkommer i det fall en bank väljer att förnya eller förlänga krediter som omfattats av värdepapperisering och som banken då behåller i egen balansräkning eftersom möjlighet till förnyad värdepapperisering inte föreligger. Det finns i den beskrivna situationen ingen skyldighet för banken att ta in krediten utan det handlar som inspektionen beskriver om ett val som banken då gör. Banken har, som inspektionen förklarar, i och för sig möjligheten att avstå från att förlänga krediten eftersom någon skyldighet att förlänga inte finns för banken.

Förbundet noterar här en betydelsefull skillnad i förhållande till reglerna om kapitaltäckning av utställda lånelöften. Sådana löften är banken på civilrättslig grund bunden vid och banken kan således inte välja att inte infria sådana löften. Att sådana löften medför en risk som ska kapitaltäckas är alltså helt logiskt. Med återflödesrisken är saken annorlunda, där handlar det istället om ett val att förlänga som banken inte är skyldig att göra. Inspektionen förklarar i promemorian att banken har goda skäl att acceptera sådan förlängning för att härigenom undvika risk för ryktesförluster och skadat varumärke. Det skulle alltså, enligt promemorian inte vara fråga om en risk för att banken förlänger krediter i en omfattning som dess

kapitalisering inte skulle medföra kapacitet för. Förbundet anser att blotta möjligheten av en banks handlande för att skydda rykte och varumärke inom ramen för vad dess kapitalisering medger, inte ska medföra att kapitalkrav utlöses.

Förbundet anser vidare att det föreslagna kapitalkravet inte är institutspecifikt. Istället är det utpräglat tariffartat såväl i fråga om förutsättningarna för när kravet ska utlösas som ifråga om sättet för beräkning av kapitalkravets storlek.

I promemorian beskriver inspektionen att återflödesrisk uppträder i instabila marknadslägen och i lägen där riskaptit och marknadsefterfrågan från investerare kraftigt minskar vid en övergripande stress. FI konstaterar i promemorian att *"förutsättningarna för att refinansiera värdepapperiserade kreditexponeringar är känslig för det allmänna ekonomiska läget, vilket kan innebära en låg marknadsaktivitet i tider med finansiell påfrestning"*. Förbundet kan mot bakgrund av inspektionens konstaterande inte förstå annat än att återflödesrisk inte bara är en institutspecifik risk, utan närmare preciserad även en makrorisk som därmed inte får täckas i pelare 2.

I promemorian redogörs för reglerna i tillsynsförordningen om förutsättningarna för att åtnjuta lättnader i kapitalkrav till följd av värdepapperisering. Den metod som redovisas i promemorian innebär i praktiken en nationell begränsning av den lättnad i kapitaltäckningshänseende som de aktuella reglerna i tillsynsförordningen leder till. Förbundet ifrågasätter om en sådan nationell begränsning är tillåten.

Stockholm den 29 mars 2021

Sparbankernas Riksförbund

Ewa Andersen
Vd

Bengt Nordström